

Cruelty to Animals & Animal Experimentation - Do Animals have rights in Jewish Law?

Rambam Listing of Mitzot:

160. Not to take the mother-bird with the young (Deut. 22:6).

161. To set the mother-bird free when taking the nest (Deut. 22:6-7)

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף נט/ב

אמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון לא הותר לו בשר לאכילה דכתיב לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולא חית הארץ לכם וכשבאו בני נח התיר להם שנאמר כירק עשב נתתי לכם את כל

Abattoir is firebombed in animal rights attack
Monday, 12 June 1995

THE
INDEPENDENT

An abattoir was firebombed yesterday in an attack thought to be the work of animal rights activists. Police in vestigating the blaze at AF Ensor in Cinderford, Gloucestershire, found more than 20 incendiary devices, some of which had failed to go off.

One lorry tractor unit was destroyed by fire and four other lorries damaged in the attack.

Petrol and paper was strewn inside the building causing minor damage. The total cost of the damage was estimated at between pounds 30,000 and pounds 40,000.

theguardian

Friday 12th May 2006

Jail for animal rights extremists who stole body of elderly woman from her grave

Three animal rights extremists involved in the theft of the body of an elderly woman from her grave were yesterday jailed for 12 years each in what is seen by police and prosecutors as a groundbreaking case.

The militants, including a vicar's son and a psychiatric nurse, led what they called a "holocaust" against a farm which bred guinea pigs for medical research. Jon Ablewhite, John Smith and Kerry Whitburn pursued a six-year hate campaign against Darley Oaks farm in Newchurch, Staffordshire. Whitburn's girlfriend, Josephine Mayo, was sentenced to four years for a lesser part in the campaign.

Almost 100 people connected to the farm were targeted. Explosive devices were sent to some, mail threatening to kill and maim to others. There were attacks on homes, cars and businesses. The relentless campaign culminated in the theft of the body of Gladys Hammond, a close relative of the Hall family who ran the farm, from her grave in October 2004.

For months, activists taunted the Halls, telling them the body would be returned if they closed the farm. The body was found only last week in woodland after Smith told the authorities where it was.

Sentencing the men, Judge Michael Pert described them as wicked and a danger to society. He said: "You assumed the right to dictate which lawful activities you would permit and which you would not. You sought to enforce your views not by lawful protest but by subjecting wholly innocent citizens to a campaign of terror."

Police welcomed the sentence. Detective Chief Inspector Nick Baker, who led the inquiry, said: "I hope the sentence sends a strong message to those tempted to engage in such extremism. Your cowardly tactics will not be tolerated. You will be caught and prosecuted to the full extent of the law."

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף לב/א

מצוה מן התורה לפרוק אבל לא לטעון: מאי אבל לא לטעון אילימא אבל לא לטעון כלל מאי שניא פריקה דכתיב עזב תעזב עמו טעינה נמי הכתיב הקם תקים עמו אלא מצוה מן התורה לפרוק בחנם ולא לטעון בחנם אלא בשכר

רבי שמעון אומר אף לטעון בחנם תנינא להא דתנו רבנן פריקה בחנם טעינה בשכר רבי שמעון אומר זו וזו בחנם מאי טעמייהו דרבנן דאי סלקא דעתך כרבי שמעון לכתוב רחמנא טעינה ולא בעי פריקה ואנא אמינא ומה טעינה דלית בה צער בעלי חיים וליכא חסרון כיס חייב פריקה דאית בה צער בעלי חיים וחסרון כיס לא כל שכן אלא למאי הלכתא כתביה רחמנא לומר לך פריקה בחנם טעינה בשכר ורבי שמעון מאי טעמא משום דלא מסיימי קראי ורבנן אמאי לא מסיימי קראי הכא כתיב רובץ תחת משאו התם כתיב נופלין בדרך דרמו אינהו וטעונייהו באורחא משמע ורבי שמעון נופלין בדרך אינהו וטעונייהו עלוייהו משמע אמר רבא מדברי שניהם נלמד צער בעלי חיים דאורייתא

רש"י שבת דף קכח/ב
צער בעלי חיים דאורייתא - שנאמר עזוב תעזוב עמו

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קכח עמוד ב

גמרא. אמר רב יהודה אמר רב: בהמה שנפלה לאמת המים - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, ואם עלתה - עלתה. מיתיבי: בהמה שנפלה לאמת המים - עושה לה פרנסה במקומה בשביל שלא תמות. פרנסה - אין, כרים וכסתות - לא! - לא קשיא; הא - דאפשר בפרנסה, הא - דאי אפשר בפרנסה. אפשר בפרנסה - אין, ואי לא - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, והא קא מבטל כלי מהיכנו! - סבר, מבטל כלי מהיכנו - דרבנן, צער בעלי חיים - דאורייתא, ואתי דאורייתא ודחי דרבנן.

שולחן ערוך אבן העזר סימן ה

כל דבר הצריך לרפואה או לשאר דברים, לית ביה משום איסור צער בעלי חיים

שולחן ערוך אבן העזר סימן ה

ולכן מותר למרוט נוצות מאווזות חיות, וליכא למיחש משום צער בעלי חיים

צער בעלי חיים אין איסור אלא כשמצערה בלי רוח: TOSFOT Avoda Zara 11a

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף ל/ב

והא רבי ישמעאל ברבי יוסי זקן ואינו לפי כבודו

שו"ת רדב"ז חלק ה סימן קסח

שאלת ממני כיון דאיפסיקא הלכתא צער בעלי חיים מן התורה מאי טעמא זקן ואינה לפי כבודו למה אינו פורק משום צער בעלי חיים

תשובה השאלה הא' אשר שאלת תירץ הרמב"ן ז"ל דעשה דכבוד תורה עדיף. וכתב עלה הר"ן ז"ל דלא מחוור דזקן לאו דוקא שקנה חכמה אלא ה"ה למכובד ... דכיון דצער בעלי חיים הותר לתשמישן של בני אדם כ"ש בכבוד בשב ואל תעשה דגדול כבוד הבריות ע"כ ואני אומר שלא היתה כונת הרב ז"ל במה שאמר דעשה דכבוד תורה עדיף דוקא בזקן שקנה חכמה אלא אפי' זקן מכובד ומשום דגדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה כ"ש שידחה צער בעלי חיים אפי' שהוא מן התורה שהרי אין בו לאו ולא עשה

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קי עמוד ב

אמר רבי יוחנן: הרוצה שיסרס תרנגול, יטול כרבלתו, ומסתרס מאליו

ביאור הגר"א אבן העזר סימן ה ס"ק מ

(מ) כ"ד. מדאמרינן בחגיגה מהו לסרוסי כלבא כו' ובשבת הרוצה שיסרס תרנגול כו' ובשבת קנ"ד ב' והאיכא צער ב"ח והאיך טענה בתחלה:

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף לב עמוד ב

תא שמע: אוהב לפרוק ושווא לטעון - מצוה בשווא כדי לכוף את יצרו. ואי סלקא דעתך צער בעלי חיים דאורייתא, הא עדיף ליה! - אפילו הכי, כדי לכוף את יצרו עדיף. -

Minchat Chinuch: שכשם שהותר צב"ח לצ' האדם להנאת גופו או משום כבודו כ"ש שהותר לצורך מידות נפשו שו"ת נודע ביהודה מהדורה תנינא - יו"ד סימן י

ואמנם אין לנו להאריך בזה כי כבר האריך מהרא"י בפסקים וכתבים סימן ק"ה **שכל דבר שיש בו צורך להאדם לית ביה משום צעב"ח וגם לא שייך צעב"ח אלא לצער ולהניחו בחיים אבל להמית בהמות וחיות וכל מיני בעלי חיים לית ביה משום צעב"ח וכן מוכח בחולין דף ז' ע"ב** עקרנא להו איכא צעב"ח קטלנא להו איכא משום בל תשחית הרי אף שהשיב לו על עקרנא דאיכא צעב"ח אעפ"כ אמר קטלנא להו.

Rambam – Guide to the Perplexed...

stand this. There is a rule laid down by our Sages that it is directly prohibited in the Law to cause pain to an animal, and is based on the words: "Wherefore hast thou smitten thine ass?" etc. (Num. xxii. 32). But the object of this rule is to make us perfect; that we should not assume cruel habits; and that we should not uselessly cause pain to others; that, on the contrary, we should be prepared to show pity and mercy to all living creatures, except when necessity demands the contrary: "When thy soul longeth to eat flesh," etc. (Deut. xii. 20). We should not **kill animals** for the purpose of practising cruelty, or for the purpose of play. It cannot be

ושורש שאלתו איש אחד אשר זכהו השם בנחלה רחבה ויש לו כפרים ויערות אשר היערות תרמוש כל חיתו יער אם מותר לו לילך בעצמו לירות בקנה שריפה לצוד ציד או אם אסור לישראל לעשות דבר זה אי משום צער בעלי חיים אי משום בל תשחית

וא"כ אין בנדון שאלתו משום צעב"ח, ומשום בל תשחית ודאי ליכא דהרי נהנה בעור וגם אינו עושה דרך השחתה ולומר שאסור מצד דברים המותרים ואחרים נהגו בהן איסור ג"כ ליכא למיחש דדבר דלא שכיח לא שייך בו למימר שנהגו בו איסור. והנה עד כה דברנו מצד הדין:

ואמנם מאד אני תמה על גוף הדבר ולא מצינו איש ציד רק בנמרוד ובעשו ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב +/שערי ציון/ עי' מס' ע"ז (דף י"ח ע"ב) דרש ר"ש בן פזי אשרי האיש אשר לא הלך לטרטאות ולקרסאות של עכו"ם ובדרך חטאים לא עמד זה שלא עמד בקיניגין ופירש"י דזהו צידת חיה ע"י כלבים דזה אסור

שו"ת שבות יעקב חלק ג סימן עא

מה"ה מהר"ר מנחם מן דיין צ"ל מורמייזא וז"ל הנה נשאלתי מרופא מומחה ה"ה ר' דוד וויזל נר"ו אי מותר לעשות רפואה דהיינו להמית בהמה טמאה כגון כלב או חתול מפני ספק פקוח נפש לפי שאותה עדיין אינו בדוק ומנוסה ויש לבחון אותה ע"י שמשקה כן לחתול או לכלב לראות אם ימותו מזה

ודאי להלכה למעשה נ"ל ברור כמ"ש דאין חשש איסור דבל תשחית או צער ב"ח כל שיש לו צורך בו ומותר לעשות אפילו לכתחלה

אף שסיים רמ"א שם בא"ה ס"ס ה' במריטת נוצת שהעולם נמנעים משום אכזריות היינו דוקא במריטת נוצה שעושה מעשה בידיים והעוף מרגיש מאוד הצער בשעת כל מריטה ומריטה משא"כ בנדון שלפנינו של השואל שאינה מרגשת כלל צער בשעת אכילה ושתייה זאת רק שאח"כ גורמות חולי ומכאוב והוא לרפואת אדם נ"ל פשוט דאין כאן חשש איסור אפילו ממדות חסידות נ"ל הק' יעקב:

שו"ת שרידי אש חלק ב סימן צא עמוד תרו

סוף דבר, דינו של כת"ר דין אמת, שמותר לצער בעלי חיים לתועלת חכמת הרפואה. ולא עוד, אלא שלפי דעתי אין כאן גם מידת חסידות, שמידת חסידות היא במקום שנוגע רק לעצמו ורשאי אדם להחמיר על עצמו, אבל לא במקום שנוגע לאחרים, כי מאי חזית דצער בעלי חיים עדיף טפי מצער החולים, שאולי יוכל לעזור להם?

וכעין זה כתבו התוס' בעבודה זרה י"א, א ד"ה עוקרין, שלפיכך מותר לעקור בשביל כבוד מלכים לפי שהוא כבוד כל ישראל ובמקום שנוגע לכלל אין טעם להחמיר מצד מידת חסידות. לכן לפענ"ד שמותר להתיר לרופאים לעשות נסיונות בלי שום גמגום ופקפוק.

יחיאל יעקב וויינברג

שו"ת אגרות משה חושן משפט ח"ב סימן מז

הנה בדבר הריגת דברים המאוסים וממאסים את האוכלין, וזבובין ויתושין ופרעושין שמצערין את האדם ליכא שום איסור מלהורגם וכן העכברים המפסידים האוכלין וכ"ש כשנמצאים תינוקות ואף גדולים שיש מתבהלין מפניהם ליכא שום איסור מלהורגם כי כל דבר שהוא לצורך האדם ליכא איסור צער בע"ח = בעלי חיים = דהא התירה התורה שחיטה ולא רק לאכילת ישראל אלא אף לאכילת נכרים מותר לשחוט,

אבל מ"מ אם אפשר טוב שלא יהרגם בידיו ממש אלא ע"י הנחת דבר ההורגם, מאחר דחזין דכשעושה אדם מעשה אכזריות דרציחה אפילו לאלו שמחוייבין להורגם ע"י חיוב פס"ד דסנהדרין כעיר הנדחת הוצרך הקרא ליתן הבטחה מהשי"ת שיתן להם רחמים וגם עוד יוסיף אצלם מדת הרחמים כדפי' כן באור החיים (דברים י"ג, י"ח) שהוא משום דבדרך הטבע היה נעשה בהו מדת אכזריות עיי"ש, וזה שייך שיעשה גם כשהוא עושה במדת אכזריות לבע"ח, אך השוחט לאכילה דהוא מעשה מצוה מועיל זה נמי שלא ישלוט בהם מדת אכזריות, אבל לאבד ולהרוג בשביל שלא להצטער אין בזה לכאורה ענין מצוה כשאין בביתו תינוקות שאין יכולין לגרשן כשבאין עליהו שא"כ שייך לחוש שלא ישפיע זה מדת אכזריות, לכן טוב יותר שלא להרוג בידים אלא ע"י הנחת דבר ההורגם וכדומה.

שו"ת אגרות משה אבן העזר ח"ד סימן צב

בענין עגלים שמפטמין אותם באופן שבשרם יקבל מראה לבן.

ובדבר העגלים שנתחדש זה לא כבר שמפטמין אותן כל עגל במקום מיוחד לבד צר מאד שאין להם מקום אף לילך איזה פסיעות, ואין מאכילין אותן כלום ממאכלי בהמות נהנים מזה, להיפוך מהמבואר בבכורות ריש דף ל"ט מותר ודאי מפטמין אותן במשקין שמנים מאד שאין הבהמות נהנים מזה, להיפוך מהמבואר בבכורות ריש דף ל"ט מותר ודאי מעלי ליה וכו'. וגם נעשים חולים מזה וצריכים למיני רפואות, וכפי שאומרים שוחטים מובהקים לא נכשרו מהם אלא ט"ו עגלים ממאה, ולשוחטים המקילים הוא ערך מ"ד או מ"ה עגלים כשרים למאה, והכל מודים שרובן טרפות היפוך מחזקת בהמות שהן כשרות, ומשמע שהוא רק מטרפות הריאה שרואין זה השוחטים מדין בדיקת הריאה, אבל אפשר איכא עוד טרפות בבני מעים, שפשוט שצריך נמי לבדוקם שמסתבר שיש לחוש לזה מאד. **שלכן מהראוי היה לאסור מלעשות זה ובעלי נפש אין להו לאכול כלל מעגלים כאלו אף אם יבדקו גם הבני מעים.**

והנה לאלו שעושין זה איכא ודאי איסור דצער בע"ח דאף שהותר לצורך האדם הוא כשאיכא צורך, כהא דלשוחטם לאכילה ולעבוד בהם לחרישה ולהובלת משאות וכדומה. אבל לא לצערם בעלמא שזה אסור אף אם יהיה לאחד הרוחה בזה, כגון שנכרי אחד רוצה להרוג או לחבול באיזו בהמה שכעס עליה שודאי אסור אף שמשלם לו שכר בעד מעשה הרע הזה דלהרוחה שמותר הוא לאכילה אף של אחרים ואף של נכרים, אבל להרוג ולחבול בשביל הרצון דאיזה רשע אחד אסור אף שהוא עושה להרוחה דיליה, מחמת שמשלם לו בעד האכזריות שאמר לו לעשות, דבשביל מה שאירע לאחד שיש לו הרוחה מהריגת וחבלת בע"ח אסור אף שהוא להרוחה לצורך האדם. **אלא דוקא בדבר שדרכן דאינשי בכך.**

Jewish law clearly forbids any act which causes pain or discomfort to an animal unless such an act is designed to satisfy a legitimate human need. It is worth noting the comment of Rabbi Wladenberg (Sitz Eliezer) – who although found no difficulty in supporting medical experimentation upon animals -- he urged that pain be minimised as far as possible.